

ROBERT HUTZEN STAMM

8. APRIL 1877—18. FEBRUAR 1934

AF

P. JESPERSEN

Efter længere Tids tiltagende Svaghed afgik Docent i Histologi og Embryologi ved Københavns Universitet R. H. STAMM ved Døden i Februar Maaned i en Alder af kun 56 Aar.

Docent Stamm, der var født i København som Søn af Skoleinspektør C. H. STAMM, blev Student fra Metropolitan-skolen i 1895 og tog Magisterkonferens i Naturhistorie med Zoologi som Hovedfag seks Aar senere. Efter i en Aarrække at have været Assistent ved Universitetets Laboratorium for Histologi og Embryologi, blev han i 1908 udnævnt til Docent ved Universitetet og har siden da virket som Bestyrer af samme Laboratorium. Med stor Dygtighed ledede Docent STAMM det histologisk-embryologiske Laboratorium, og da han yderligere var en usædvanlig kundskabsrig og alsidig Zoolog, blev der paa forskellig Maade lagt Beslag paa hans fremragende Egenskaber. I mange Aar fungerede han saaledes som Censor i Zoologi ved Landbohøjskolen, og i Aarene 1905—26 var han Medlem af Udvalget for Naturfredning. Som Forsker havde Docent STAMM, der var en udpræget Samler, et aabent

Øje for alle Detailstudier, og karakteristisk for hans Præparatsamling saavel som hans Bibliotek og hele Virksomhed var en gennemført Ordenssans og Akkuratesse, som ogsaa kom til Udtryk i hans sirligt prentede Haandskrift.

Docent STAMM's Virksomhed som Ornitholog indskrænker sig væsentlig til det Arbejde, som han med Dygtighed og gennem en lang Aarrække har udrettet for Dansk Ornithologisk Forening. Lige fra 1916 og indtil sin Død sad han som Medlem af Bestyrelsen, og især i Aarene fra 1921 til 1930, hvor han var Redaktør af Foreningens Tidsskrift, udførte han et stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde. Foruden at redigere Tidsskriftet, udarbejdede han paa egen Haand det omfattende Register, der rummer Indholdet af de første tyve Aargange af Tidsskriftet. Det var i det hele ret sjældent, at der fra Docent STAMM's Side fremkom videnskabelige Afhandlinger, og i nærværende Tidsskrift findes da ogsaa kun ganske enkelte Arbejder fra hans Haand. Det kan undre, at en saa udpræget videnskabelig Begavelse, som Docent STAMM var i Besiddelse af, ikke affødte en større videnskabelig Produktion, men dette skyldes sikkert, at hans Interesse ikke gik i Retning af at publicere, og yderligere nedsatte det med Aarene tiltagende vaklende Helbred i betydelig Grad hans Arbejdskraft. Docent STAMM's Dygtighed skal saaledes ikke maales efter hans videnskabelige Produktion, men maa ses paa Baggrund af, at han som den kundskabsrige Zoolog med stor Færdighed i den mikroskopiske Teknik og et omfattende Kendskab til den zoologiske Litteratur og dens Historie var en særdeles kyndig Lærer for de naturhistoriske Studerende.

Der var noget stille og overmaade beskedent over Docent STAMM's Fremtræden, hvad der i Forbindelse med hans hele særprægede Person gjorde, at han i sin ydre Optræden sikkert havde nogen Vanskelighed ved at gøre sig gældende. Hans Meninger, der var stærkt personligt prægede og underbyggede af hans omfattende Viden paa mange Omraader, bevirkede imidlertid, at han forstod at skabe Respekt om sig. Hans Natur var ret indesluttet, og over hans Tilværelse hvilede, især i de senere Aar, Skæret af en vis Ensomhed, men henvendte man sig til ham om Raad eller Hjælp, gik man aldrig forgæves, og man vilde snart lære, at han var i Besiddelse af en ualmin-

delig retlinet og usnobbet Karakter, der virkede velgørende og blev paaskønnet af alle, der havde Lejlighed til at lære ham nærmere at kende.

Da Docent STAMM's egentlige Kendskab til Ornithologien utvivlsomt var ret begrænset, hørte han ikke til de Forskere, der paa dette specielle Omraade udrettede noget stort, men for Dansk Ornithologisk Forening betyder hans Bortgang Tabet af en Mand, der gennem mange Aar har lagt en betydelig Arbejdskraft i Foreningens Virksomhed og Trivsel.

ERNST HARTERT

29. OKTOBER 1859—11. NOVEMBER 1933

AF

KNUD PALUDAN

Den 11. November 1933 døde Dr. ERNST HARTERT i Berlin efter ganske kort Tids Sygdom.

Dr. HARTERT var en af de yngste af de Ornithologer, som det endnu var forundt at gøre store Opdagelser med Hensyn til nye Arter, og han udnyttede Chansen til det yderste, idet han fra alle Egne paa Kloden enten selv hjembragte, eller især gennem Samlere kom i Besiddelse af nye Former, som han — ofte sammen med LORD ROTHSCHILD — beskrev. Det er dog ikke alene af denne Grund, HARTERT's Navn vil blive bevaret, men først og fremmest for hans konsekvente Gennemførelse af Racekredsprincippet (dette Ord er dog af nyere Dato), saaledes som det saa ypperligt fremtræder i hans imponerende Værk: Die Vögel der paläarktischen Fauna. Kun den, der har prøvet at arbejde lidt paa samme Felt, kan vurdere det næsten utrolige Arbejde, der er lagt i dette Værk, hvor ikke alene Synonomikeren er kritisk gennemgaaet, alle Beskrivelserne originale og den geografiske Udbredelse angivet saa nøje, som det dengang var muligt, men hvor ogsaa de sjældent gode biologiske Notitser for en meget stor Del hidrører fra egne Iagttagelser.

ERNST HARTERT blev født i Hamburg den 29. Oktober 1859. Faderen var Officer og flyttede meget rundt, hvorved HARTERT lærte de forskellige Dele af Tyskland at kende.